

INSPIRATIONSPUNKTER

[DET TALTE ORD GÆLDER]

Talepunkter til lukket samråd i Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalget den 13. marts 2013 til besvarelse af spørgsmål A (alm. del) stillet den 27. februar 2013 af Anne-Mette Winther Christiansen (V)

Samrådsspørgsmål A

Vil ministeren redegøre for mulighederne for at udvide særbestemmelsen i revisorlovens § 17, således at bestemmelsen fremover vil omfatte statsautoriserede revisorer? Der henvises til L 126 – om revisors uddannelse og certificering af revisorer i finansielle virksomheder - hvor der ifølge lovforslaget fremover kun vil blive uddannet én type revisor på niveau med statsautoriserede revisorer.

Indledning

Tak for invitationen til dette samråd.

Med lovforslaget L 126 om revisors uddannelse ønsker regeringen at skærpe kravene til revisors uddannelse og efteruddannelse.

Revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant. Det betyder, at revisor skal råbe vagt i gevær, hvis der er problemer i virksomheden.

Det kræver, at revisors kvalifikationer er i top. De skal have et højt uddannelsesniveau, holde sig fagligt ajour, og så skal de have tilstrækkelig praktisk erfaring.

På den baggrund foreslår vi blandt andet, at der fremover kun uddannes én type revisor, som skal være på et højt niveau sva-

rende til statsautoriseret revisor. Det betyder, at der efter 2019 ikke længere vil blive uddannet registrerede revisorer.

Revisorloven indeholder i dag en særbestemmelse for registrerede revisorer, der er ansat i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer. De får med særbestemmelsen mulighed for at udføre revision gennem rådgivningskontoret.

Udvalget har bedt mig om at redegøre for mulighederne for at udvide særbestemmelsen, så den også omfatter statsautoriserede revisorer.

I min besvarelse vil jeg for det første komme ind på særbestemmelsens forhold til EU-retten.

For det andet vil jeg berøre hvilke konsekvenser, lovforslaget har for den rådgivning og revision, som de landøkonomiske rådgivningskontorer udfører i dag.

EU-retten og muligheden for at udvide særbestemmelsen

Særbestemmelsen blev indført i revisorloven i 1994. Baggrunden var et ønske om inden for revisorlovgivningens rammer at skabe et retligt grundlag for den revision, som registrerede revisorer ansat i de landøkonomiske rådgivningskontorer udøvede.

Siden da har EU skærpet kravene til revisors uafhængighed af flere omgange. I 2006 vedtog EU et nyt 8. direktiv om lovplig-

tig revision i EU, som kræver, at revisionsvirksomheder skal ejes og ledes af godkendte revisorer.

Det er et *ufravigeligt* krav i direktivet, at en virksomhed *kun* kan godkendes som revisionsvirksomhed, hvis den lever op til to krav.

For det første skal flertallet af stemmerettighederne i virksomheden indehaves af godkendte revisionsvirksomheder eller godkendte revisorer.

For det andet skal hovedparten af medlemmerne af virksomhedens bestyrelse eller direktion være godkendte revisionsvirksomheder eller godkendte revisorer.

Fra dansk side støttede den daværende regering og et bredt flertal i Folketinget disse skærper i 8. regnskabsdirektiv. Det gjorde vi, fordi vi fandt det nødvendigt at styrke uafhængigheden af revisionen.

Revisorkommissionen og Erhvervsstyrelsen har meget klart vurderet, at de landøkonomiske foreninger *ikke* lever op til EU-rettens krav til ejerskab og ledelse i en revisionsvirksomhed.

Tidspunktet er derfor kommet, hvor dansk lovgivning skal bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Særbestemmelsen er i stid med EU-retten af følgende grunde:

For det første fordi stemmerettighederne i de landøkonomiske foreninger indehaves af medlemmerne, som er landmænd eller landbrug.

For det andet fordi bestyrelsesmedlemmerne vælges blandt de landøkonomiske foreningers medlemmer.

De grundlæggende ejer- og ledelsesforhold i de landøkonomiske foreninger er således i strid med EU-retten.

Kravene til ejerskab og ledelse er en organisatorisk beskyttelse, der skal sikre, at revisor ikke påvirkes af andre interesser end at udføre revision af høj kvalitet.

Det betyder, at uanset hvordan man ellers opgør det faktiske afhængighedsforhold mellem revisor og den landmandsvirksomhed, der revideres, så er der ikke tvivl om, at særbestemmelsen er i strid med EU-retten. Det skyldes, at særbestemmelsen tillader, at revision udføres af landøkonomiske foreninger, der *ikke* lever op til EU's krav til en revisionsvirksomhed.

På spørgsmålet om det er muligt at udvide særbestemmelsen til *også* at omfatte statsautoriserede revisorer, må jeg derfor konstatere, at det *ikke* er muligt inden for EU-rettens rammer.

Udfasning af særbestemmelsen

Med lovforslaget har jeg lagt vægt på, at dansk lovgivning bringes i overensstemmelse med EU-retten på en så nænsom måde som muligt.

Derfor har regeringen valgt, at særbestemmelsen ikke afskaffes, men derimod bibeholdes uændret i lovforslaget.

Idet der ikke uddannes registrerede revisorer efter 2019, vil det få den konsekvens, at særbestemmelsen udfases over en længere periode. Formålet er at give de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer og deres kunder en tilpas lang periode, hvor de kan indstille sig på de ændrede forhold.

Lovforslagets konsekvenser for rådgivning og revision i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer

Landbrug & Fødevarer har udtrykt bekymring for de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer. Derfor vil jeg kort give mit syn på landbrugets helhedsrådgivning fremover.

[Rådgivning]

Selve rådgivningen - som udføres af de landøkonomiske rådgivningskontorer – berøres som udgangspunkt *ikke* af lovforslaget.

Rådgivningskontorerne kan derfor fortsætte deres helhedsorienterede rådgivningssystem i forhold til landbrugserhvervet.

Konkret kan rådgivningskontorerne fortsat levere faglige analyser, nøgletal og sammenligningstal. Derudover kan de fortsat hjælpe med at udarbejde budgetter og regnskaber for deres medlemsvirksomheder.

Landbrugsvirksomhederne kan også fortsat anvende det regnskabssystem, som landbrugets rådgivningstjeneste har udviklet, og dermed drage nytte af det grundlag, som systemet giver for at overvåge og forbedre deres produktivitet.

[Revision]

På sigt betyder lovforslaget imidlertid, at revision *ikke* kan udføres gennem rådgivningskontorerne.

I den forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at revision har et andet formål end rådgivning. Revisor fungerer her som offentlighedens tillidsrepræsentant – og ikke som rådgiver for landbruget.

Når revisor udfører ekstern revision og afgiver erklæringer med sikkerhed, er formålet alene at vurdere, hvorvidt regnskabet er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne.

Da vi ikke ændrer særbestemmelsens ordlyd, har lovforslaget *ingen* konsekvenser har for de registrerede revisorer, der *i dag* er ansat i de landøkonomiske rådgivningskontorer. De vil kunne fortsætte med at udføre revision og andre erklæringer for landbrugsvirksomhederne.

Det samme gælder for registrerede revisorer, som på et senere tidspunkt bliver ansat i rådgivningskontorerne. Med lovforslaget vil der frem til 2019 fortsat blive uddannet registrerede revisorer – og de registrerede revisorer kan virke med uændrede rettigheder og forpligtelser.

Forslaget berører altså ikke registrerede revisorer og deres nuværende erhvervsmuligheder i forbindelse med ansættelse i de landøkonomiske foreningers rådgivningskontorer.

Generelt er den danske revisoruddannelse på et højt niveau i international sammenhæng, og med lovforslaget styrkes kravene yderligere. Derfor mener jeg heller ikke, der er grund til bekymring for, om landbrugsvirksomheder fremover vil kunne finde kvalificerede revisorer.

Jeg vil dog følge overgangen løbende og vurdere, om der er behov for at stille særskilte krav om efteruddannelse i revision af landbrugsvirksomheder.

Tak for ordet.